

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRĂȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălămate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 99.

Vineri, Sâmbătă 4 (16) Maiu

1885.

Brașov, 2 (14) Maiu 1885.

În orașul Deșiu din Transilvania, capitala comitatului Solnoc-Dobeca, și-a serbat în 12 l. c., scurtu timp după iubileului d-lui Tisza, și creatura acestuia, voinicosul fișpanu Banffy Dezső, iubileul de deuce ani, de când ocupă cea mai înaltă funcțiune administrativă în acestu județ, locuitu mai cu samă de Români.

Cine este acestu Banffy?

La această întrebare ne da unu răspunsu destul de lămurit corespondențele de mai jos din Deșiu și din Bistrița. Ele ne arată, că Banffy Dezső este unu fișpanu după chipul și asemănarea d-lui Tisza. Cu dreptu cuvântu îi dă șovinistii, că este unu fișpanu „de modelu” alu epocii lor.

Dar să vedem pentru ce fapte îl premărescu însesși foile guvernului.

Cu ocazia iubileului său, d. Tisza a sciut să i câștige crucea de cavaleru alu ordinului leopoldin „pentru serviciile sale fidele și zelose.”

Amintind de această distincțiune „Kolozs. Közl.” împărtășește unele trăsuri caracteristice de-ale lui Banffy.

Scim că Banffy este acum fișpanu și peste comitatul Bistrița-Năsăud. În calitatea acesta, ne spune numita fôia, călătorind prin comunele acestui comitat, a aflat că stâlpii dela bariere, pe care sunt atârinate tablele ce arată comitatul, cercul și numele satului, nu sunt vopsiți cum se cade în cele trei colori unguresci. Din cauza acesta a amenințat într'unu sat, sêra după sosire, pe judele satului și dimineța când s'a sculat stâlpu era vopsit în colorile cele mai frumoase.

Cel ce voește să vorbească cu Banffy Dezső, adauge fôia din Clușiu, trebuie să vorbească cu el unguresce. Unu jude de cercu dela sat s'a dus odată la densus și i-a vorbit românesce. Nică a vrut să-l asculte, ci i-a dat îndată drumul. Când notarul a sosit acasă, a aflat ordinul prin care este suspendat din post. Tote rugărilor lui au fost zadarnice. După unu an de zile, același notar s'fi întâlnit pe fișpanul pe drum și s'fi agrăit cu o salutare maghiară. Banffy a suris și a vorbit câteva cuvinte unguresce cu el. Când s'a întors notarul acasă, ne asigură fôia maghiară, că a și aflat pe masă porunca, prin care se retrage suspendarea lui.

Nu-i minunat omu acestu Banffy Dezső? În onora iubileului său, el a isbitu, ca adunarea comitatensă din Solnoc-Dobeca să primescă unu proiectu pentru maghiarisarea numelor românesci, și adoratorii lui unguri au înțelesu așa de bine la ce țintesc fișpanul, încât pe unu membru alu adunării nu-l mai lasară nică măcaru a vorbi românesce în adunare.

Înainte cu câteva zile br. Banffy le demonstrase Românilor și Sașilor din comitatul Bistrița-Năsăud, că el și cu patronul său din Pesta sunt hotărâți a nu mai suferi, ca reprezentanții comitatului să se servescă în comitat de altă limba, decât numai de cea maghiară.

Intr'adeveru, nimicu nu pôte ilustra mai bine politica d-lui Tisza față cu naționalitățile nemaghiare, ca zelul acesta ce-lu desvôltă creatura sa în prigonirea limbei române și germane. Pâr-

țile ofensate se provôcă la art. de lege 44 din 1868. Dar ce-lu dore pe d. Tisza și pe ucenicul său Banffy de lege! Tisza și Banffy dicu: „legea suntem noi,” și o interpretă cum le vine lor la socotela.

Ceea ce era mai înainte legal și se practica după legile esistente, astăzi se declară de ilegal. Volnicia organelor administrative a ajunsu la culme și adă poporul pôte cânta cu mai mare dreptu ca ori și când: „Nu-i, nu-i dreptate, nu-i!”

Amu dîst în totdeuna, că preferim mai bine absolutismul, decât unu constituționalismu desuchiatu ca cel de adă, ce deschide cariera cea mai strălucită unor omeni ca br. Banffy, cari se disting numai prin totala ignorare a intereselor de viață și prin prigonirea limbei și naționalității celor ce au nenorocirea de a fi administrați de ei.

Sermană țera, pe ce mâni ai ajunsu!

Din comitatul Solnoc-Dobeca.

Deșiu, 15 Maiu 1885.

Domnule Redactor!

Mă dore inima, când Vă scriu aceste. În congregațiunea de astăzi, între alte obiecte, veni la ordinea zilei proiectul ca maghiarisarea numelor românesci să se ridice la valore de conclusu alu congregațiunii (adunării) și cu ocaziunea dezbaterii asupra acestei chestiuni se iviră scene așa de turbulente, încât nu se potu descrie. Era să se trecă simplamente la ordinea zilei preste acestu obiect, când se sculă d-lu Medan fostu deputat în dieta țerii și cu argumente tari voi să arate rēul ce-lu produce această schimbare neconștientă de nume cu deosebire la cărțile funduare, acesta însă abia o putu face de strigătele mamelucilor: »elâl, elâl« (renunță la cuvântu).

Cu aceeași putere de argumentare vorbi în contra acestui proiectu veteranul luptător G. Manu advocat în locu. Ambii aceștia însă vorbiră în limba maghiară.

După ce vorbiră câți-va șovinisti pentru proiectul acesta, ceru cuvântul bravul advocat Gregoriu Stețiu din Gherla, însă la auzul accentelor limbei noastre dulci, se ridică unu vuetu asurător, carele nu voia să înceteze: »megâl!»

Îndeșertu însuși prefectul Banffy se vede silit a se provôca la articolul de lege, care îndreptățește pe Români d'a se folosi de limba lor în adunarea comitatensă și voește să facă a fi ascultat d-lu advocat Stețiu, înzadaru se provôcă d-lu Stețiu la cavalerismul (?) națiunii maghiare, care cavalerismu ar trebui să respecte legea, totuși numai după o luptă de unu întreg pătrar de oră, d-lu Stețiu putu vorbi între desaprobările mamelucesci în contra maghiarisării păgubitoare. Ca și antevorbitorii săi dd. Medan și Manu, d-lu Stețiu arătă până la evidență rēul acestei lucrări șoviniste. Însă îndeșertu se provôcă astăzi omul la minte sănătoasă între puternicii zilei, aceea nu se mai află, nu rațiunea domnesce astăzi, ci sângele și carnea.

Nu pot să nu amintesc, că domnul Stețiu voindu să arate nemulțumirea, ce produce între Români această maghiarisare, a dîst, că acesta revoltă inimile Românilor. Cuvântul »revoltă« însă exprimat în înțelesul nevinovat era câtu p'aci să fie interpretat în sensu de revoluți și comite supremu amenințându pe vorbitor, că ar folosi terminu agitator, îi respinse »espresioni de această calitate« și îi dîse, că folosind aceste expresiuni, el, prefectul, s'ar puté indoi de patriotismul d-lui vorbitor.

Proiectul de maghiarisare fî primitu de mameluc și strigăte de »eljen« sgomotose. Abia își pôte cine-va face și numai închipuire, câtu de departe stăm noi de

liberalism și constituționalism, și de egala îndreptățire în acestu stat.

Lupta Românilor astăzi este luptă de Titan. Mare durere însă, când dela acesta luptă se retrag bărbai, cum este d-lu adv. Munteanu...

Trebue să adaug, că astăzi aici este mare șerbătoare pe partea maghiară: serbarea jubileului de 10 ani a domniei în acestu comitat a lui Banffy, ca fișpanu (prefect).

De eri încă se făcure pregătirile. Stindarde naționale maghiare pe casele din piață și dese stindarde în toate stradele.

Porți triumfale la intrările în promenade cu inscripțiuni diverse dintre cari citez una: »Jöjj! éltett a nép, életem életem ad.« (Vino! poporul te aclamă, viața ta dă viață!)

Poporul plânge amar în sărăcia la care a ajunsu sub stăpânirea lui Banffy. Acesta însă nu-i împedecă pe șovinisti ca să jubileze.

Ôre unde vomu ajunge mergendu totu așa?!

Pe sêra la 10 ore va fi unu banchetu dat în onora jubilarului. Ore avea-vomu durerea de inimă a vedé la acelu banchetu pe vr'unu Român?

Constantin.

Impunerea cu sila a limbei maghiare.

Bistrița, 1 Maiu 1885.

La 4 Maiu s'a ținut congregațiunea comitatului Bistrița-Năsăud, care constă aproape exclusiv din membri germani și români. Cu această ocaziune, s'a putut esperia din nou, cum se respectă de Maghiari limba Nemaghiarilor. Fișpanul br. Banffy, armat cu ordinațiunea ministrului de interne dela 18 Martie a. c., care nu mai permite să se aducă în congregațiunea comitatensă moțiun în limba nemaghiară, n'a vrut s'auză vorbindu-se nici nemțesce, nici românesce.

Adjutantul fișpanului Banffy, notarul suprem Pancel celi aceea ordinațiune ministerială, dar numai în limba maghiară, cu tôte că cei mai mulți membri nu știu limba maghiară. Acea ordinațiune, care e o rēsunare a ministrului pentru hotărîrea comitatului luată în contra reuniunii de maghiarisare din Ciușiu, dispune ca tôte propunerile ce au să se desbată în congregațiune, respective protocolul ce se ia asupra dezbaterilor comisiunii permanente, să fie compus numai în limba statului, adecă în cea maghiară. Pe lângă acesta, proiectul statutului de pensiune să nu se facă decât numai în limba maghiară.

Adv. Filkeni respică cuprinsul ordinațiunii ministeriale și comunică, că comisiunea permanentă a hotărît să propună a se face o reprezentațiune în contra ordinațiunii ministrului, întemeindu-și această propunere pe art. de lege 44 din 1868.

Adv. Löw arată că i se pare forte străniu, că din partea ministrului în aceeași afacere, în același timp, se iau dispozițiuni cu totul diferite, deorece într'o ordinațiune către municipiul Sibiiului a ordonat, că comisiunea permanentă are să facă propuneri în limba maghiară, fără însă de a fi eschise celelalte două limbi.

Fișpanul Banffy declară la acesta, că el până acum n'a avut nici o ocaziune de a vorbi despre acesta cu ministrul, cum se întemplantă că aceste dispozițiuni stau în contradicțiune unele cu altele, și prin urmare acum nu pôte da nici o lămurire.

Reprezentațiunea ce o adresă comisiunea permanentă ministrului în contra ordinațiunii sale cuprinde în resumat următoarele:

Art. de lege 44 din 1868, care tractă despre egala îndreptățire a naționalităților, permite în § 2, ca protocoalele jurisdicțiunilor, afară de limba statului, să se pörte și în limbile protocolare ce sunt în valore în comitatul respectiv, și totdeodată membrii să se folosescă în adunările jurisdicționare de limba lor maternă. Prin ordinațiunea ministerială majoritatea membrilor congregațiunii comitatului Bistrița-Năsăud, cari nu cunosc limba statului, se aduc în neputință de a dezbate asupra lucrărilor ce li se presintă. Atară de acesta ordi-

națiunea nu e întemeiată pe lege. Comisiunea permanentă cere prin reprezentațiune, ca ministrul să se revocă ordinațiunea.

Urmă apoi o scurtă desbatere asupra afacerii »reuniunii de cultură«, în care preotul Kramer arată, că congregațiunea comitatensă cu hotărârea sa din adunarea trecută și-a împlinit o datorie patriotică, și anume de a se evita orî-ce neînțelegere între naționalități.

Fișpanul nu s'a mulțumit cu o decizie a adunării comitatense, privitoare la comuna Nepos. Adunarea adevărată hotărârea amintitei comune, d'a întrebuița o sumă de 8000 fl. din averea comunală în favoarea unei școlii confessionale. Fișpanul a făcut recurs.

Vă este foarte bine cunoscut, câte neajunsuri face fișpanul Banffy Nemaghiarilor din comitatele Solnoc-Dobeca și Bistrița-Năsăud, cărora le sapă mereu terenul de sub picioare, îi amenință și îi terorizează, restrângându-le și cu ei drepturile. În astfel de împrejurări vă puteți închipui ce impresiune a produs p'aci faptul, că M. Sa monarhul l'a decorat cu crucea de cavaler al »Ordinului Leopold«.

SCIRILE ȚILEI.

Veteranul nostru publicist d. G. Barițu face cunoscut publicului român, că țiarul său »Observatorul« va înceta la 1 Iuliu de a mai apărea. Acestă încunoscintare ne surprinde în mod foarte neplăcut, în împrejurările de față. D. Barițu își ia »rămasu bun« dela cetitorii »Observatorului« prin următoarele șire:

Rămasu bun. — »Cu acestă formulă de vorbire salutăm Românul ardelean pe consăngeni, amici și cunoscuții săi atunci, când se desparte de ei pe timp mai îndelungat și se va totă viața sa. Totu cu aceste cuvinte se va despărți și țiarul »Observatorul« de lectorii săi în țiaua ss-lor apostoli Petru și Pavel din anul acesta. În apelul meu adresat lectorilor mai înainte în Nr. 100 din 27/15 Denemvrie 1884 șisesem, că »m'am decis să mai portu p'na de publicist încă unu an de țile, pentruca cu voia lui D-șeu să împlinesc cincideci de ani ai activității mele; totu atunci însă am adaus, că »mai avem înaintea ochilor încă și alte lipse arțetore ale publicului nostru din aceste țeri, despre care niciodată nu se p'ote scrie și vorbi de ajuns«. Și iarăși: »Sunt cestiuni și ramuri de sciință, fără a căroru discuțiune și propagare, politica țilei este și rămâne sterpă, neînțeleasă și nefolositoare«. Una din aceste misiuni mi s'a îndreptat mie de către secțiunea istorică, misiune pe cătu de frumoasă și onorifică, tocmai pe atata de grea și răpitore de timp. Alături cu una ca acestă, retragerea totală din luptele politice militante este o consecință naturală imperioasă, cu atât mai v'etosă, că precum observaserăm totu în susu citatul apelu din Decembre, nicidecum nu avem plăcere, »de a mai face și sacrificiu materialu pre lângă cruda labore ce ni se cere«. Așa dară »Observatorul« va mai apărea încă numai două luni de țile, Maiu și Iuniu, apoi va înceta. De aceea noi deșchidem abonamentu încă numai pe aceste două luni cu 1 fl. 40 cr.

Răposatul comerciant din Brașov, d. Dumitru Lupan a lăsatu fondului Reuniunii pentru ajutorarea v'edurilor șerace din Brașov și Săcele suma de 50 fl. v.a., care s'a predat Reuniunii. Se aduce la cunoscintă publică prin d-na președintă Sus. A. Mureșiană, că acestă sumă s'a adaus la capitalul fondului Reuniunii sub titlul: »legatul lui Dimitrie D. Lupan fără destinațiune specială« într'u eternă și binecuvântată memoriă a piosului donator.

Foile maghiare ne spun, că statutele »reuniunii maghiare de cultură« din Clușiu s'au reintorsu dela ministerul de interne. D-lu Tisza le aprobă în principiu, cerend numai d'a se face unele modificări secundare, cu scopu ca statutele să fie mai scurte. Acelaș d. Tisza a refusat aprobarea statulelor societății proiectate »Opinca română«, cu t'ote că aceste statute erau multu mai nevinovate »în principiu«. Așa se petrecu lucrurile adu în statulu »liberalu-constituționalu« sub părintesculu guvern al »patrioticulu« Tisza Kalman.

Artista în pictură Parlaghi Vilma a cerut dela comisiunea esposițiunei însărcinată cu supravegherea obiectelor ce se țin de arta picturei, ca să-i concedă a espune deosebitu portretulu lui Kossuth pentru câteva săptămâni. Se așteptă cu nerăbdare hotărârea comisiunei.

D. vice-comite din Făgărașu Daniil de Grămoiu face cunoscut, că ședința generală ordinară de primăvera a consiliului municipal este conchemată pe țiaua de 18 Maiu 1885 la 10 ore a. mer. în sala de ședințe a casei comitatului, la care sunt invitați a parti-

cipă toți membrii aceluia. Obiectele de pertractare ale ședinței generale voru fi: 1) Raportulu anual al vice-comitelui. 2) Raportulu anual al președintei sedrii orfanale. 3) Presentarea articulelor de legi sancționate. 4) Rescripse ministeriale. 5) Notele autorităților streine. 6) Rațiunile anului trecut 1884 despre fondurile comitatense și alte cauze gremial, dintre cari sunt mai ponderose: a) staverirea strădărei unei obligațiuni despre luarea unui imprumut necesaru de 52,250 fl. concessu de inaltulu ministeru regiu de interne spre acoperirea speselor de edificarea casei comitatului, și b) ocuparea prin alegere a postului de perceptoru comitatensu devenitu vacantu prin m'orțea fericitulu Nicolau Cipu 7) Suplicele și rațiunile comunelor. 8) Suplicele privaților și eventualele propuneru. Programa specificată se espune în sala de ședințe a casei comitatului, unde se p'ote vedea sub decursulu ărelor oficiose.

Ministrulu ungurescu de agricultură, comerț și industrie a permis, ca în comuna Poiana șerată din comitatulu Solnoc-Dobeca, țergulu anual să se țină de astădată la 17 și 18 Maiu, ér nu la 19 și 20 Maiu.

Advocatul slovacu Paul Valasek din Neutra, fiindcă a luat parte la serbarea lui Metodi și Chiril în Petersburg, la întorcerea sa acasă i s'au spartu t'ote febreștrile.

Tabla regescă din Pesta a eliberat pe Iuliu Verhovay, redactorulu țiarului »Fuggetlenség«, și pe fratesu Ludovicu de acuzarea, că au defraudat bani. Pe Verhovay Iuliu l'a eliberat și de delictulu de presă ce i se impută. Pe Wilkens însă l'a condamnat. Unde dai și unde crapă.

Prin Sibiu se vorbesce, că sentința de m'orțe pronunțată în contra lui Kleeberg și Marlin a sosit și că gădele a fostu chemat prin telegrafu în Sibiu, ca să-i esecute.

Cestiunea autocefaliei bisericei române față cu patriarhia din Constantinopole, cestiune care a datu locu la multe neînțelegeri și mari discuțiuni, a fostu în sfirșit resolută, în sensulu vederilor guvernulu român. Biserica română e recunoscută ca absolutu independentă și autocefală.

D. I. Zalomit, rectorulu universității din Bucuresci și profesorulu de filosofie, a încetat din viață în etate de 65 ani, lăsându eterne regrete celor ce l'au cunoscut și o dulce amintire elevilor săi.

Țiaua de 3 (15) Maiu s'a serbat în Brăila după următorulu program: Stindarde naționale ridicate la localulu societății »Carpații«, la membrii și amicii societății; întrunire la 7¹/₂ a. m. în localulu societății pentru deschiderea solemnității, și de acolo insoțit de musică o mică excursiune la grădina publică, esecutându-se mai multe cântece naționale; la 10 ore a. m. în biserica sf. Apostoli Te-Deum, cântându și corulu; discursu ocașionalu despre însemnătatea aceste țile și cetirea unor părți alese din discursulu program al fericitulu Bărnutu. S'era banchetu.

Ploile au fostu în țilele acestea generale în România. Recoltele suntu frumoșe apr'ope pretutindena.

Regina Svediei și Norvegiei împreună cu fii săi se află la Sinaia, unde voru rămâne până la 8 Maiu v., când apoi voru pleca la Stocolmu.

Căpitanulu Neumann din intendatura militară română a fostu înaintat la gradulu de maior, dice »Kr. Zig.« Acesta este celu dinteu jidovu în armata română, care a obținut acestu grad.

»Telegrafulu« din Bucuresci spune, că 30 familii bulgare, care au plecat de prin satele județulu Ilfov în Rusia, s'au întorsu cu toții înderetu. Bieții omeni au fostu înșelați de către niște r'ei-voitori, cari le făgăduiră munți de aur dincolo de Prutu. La Ungheni ei au fostu alungați cu nahaici înderetu. Aceste familii v'endându-și gospodăria lor aci suntu acum reduce la cea mai umilitore miserie.

Intre Turcia și Bulgaria s'au ivit neînțelegeri, dice »Românulu«, în privința decorațiunii »Ordinulu Alexandru«, deorece Bulgaria, fiindu sub suveranitatea Porții, n'ar avea dreptulu să facă decorațiuni. De altă parte se spune, că împ'ratulu Austriei și chiar alu Rusiei aru fi primitu acestă decorațiune, astfel că, implicitu, au recunoscutu Bulgariei dreptulu de a o decretă.

Se telegrafeză din Sofia, că guvernanta și femeea din casă a agentulu britanicu de acolo au fostu atacate

și jefuite în pr'ejma orașulu de nisce soldați bulgari, cari le-au făcutu să sufere și cele din urmă ultragii. Colonia europenă e foarte emoționată din cauza acestui incidentu.

O scenă comică după teatru.

Aristulu dramaticu unguur Kovacs Gyula dela teatrulu naționalu maghiaru din Clușiu a datu în Brașov mai multe reprezentații ca ôspe alu trupeu unguresci, care j'ocă aci. Cu acestă ocașiune a făcutu o excursiune și la Săcele, unde a statu câteva țile și a datu și reprezentațiuni. Unu corespondentulu din Săcele alu foiei »Kolozs. Közl.« istoricesce, că și Românii ar fi luat parte la aceste reprezentații bătându-se după locuri. Românii aceștia (cine-o fi fostu D-șeu îi scie) dice corespondentulu, că n'au fostu la banchetu (se vede că n'au fostu invitați), dar dorulu lor, de a vedea pe marele artistu unguur, se fi fostu așa de mare, încatu să fi statu la porta Otelulu »Panonia« până la 2 ore din nopte, când artistulu, după ce a b'etit și a m'ancat bine cu frații săi Ciangăi, s'a depărțat către casă. Atunci se-lu fi întâmpinat dinaintea porții preotulu George Urdea din Cernat adresându-i următorulu discursu:

»Stimate Domnule! Mă rog de ertare că, după ce — durere — nu cunosc limba maghiară, mă adresez către d-ta românesce și mă rog, ca să 'm'i faci onore cu cinstita d-tale persoană pentru câteva momente. No doi, eu și d. preot Iónu Odor, te așteptăm aici deja de două ore, ca celu puțin pentru câteva clipe să avem norocirea de a te vedea față 'n față, pe d-ta. pe marele artistu, pe omulu cu inima mare; ca să putem vedea acei ochi, din cari s'au rev'ersat asupra ne entusiasmulu în așa măsură, încatu a aprinsu în inimile nostre nisce sentimente până acuma cu totul necunoscute noue.«

La aceste cuvinte, artistulu se fi intrat apoi cu preoții în birtu, unde se fi petrecut cu ei încă câteva momente. Acestă ocașiune se o fi întrebuițat preotulu Urdea și pentru ridicarea unui toast în onorea »marelu artistu«, în care mulțami mai înainte, că actorulu ungurescu a venit ca să fericescă și Săcelele cu arta lui, care a strălucit în orașele unguresci. Mai departe se fi șis numitul preot:

»...E'rași din sufletu regretu, că nu cunosc limba maghiară, în care tu vorbesci către inimă și sufletu, dér cu t'ote astea am înțelesu totu (sic!) și am simțit — ceea ce nu voiu uita nici odată în viața mea — adev'erulu ce l'a propovedit arta ta. »Ți mulțamescu, că a venit la noi ca unu rege, care nu face deosebire între poporele sale (bravo corespondent!) Noi am pățit'o cu artiștii din Bucuresci, cu sângele nostru, cari fiind la Brașov n'au venit la noi în satu în mijloculu poporulu. Dér tu ai venit! Ne-ai ridicat până la tine și ai aprinsu în sufletulu nostru făclia. Dorescu din sufletu, ca pentru simțimintele, ce le-ai deșteptat în noi, D-șeu să te țină până la cele mai adinci b'etrânețe.«

După acestă s'fi vorbit și preotulu Odor accentuându câtu de multu a contribuitu comedianulu unguur de a lăți iubirea către nația maghiară între Românii din Săcele, și se fi sfirșit discursulu său cu aceste cuvinte: »Tu ai venit, noi te-am v'edut, tu ai invinsu! S'ă tr'esci la mulți ani!«

Nu e acesta unu lucru, care'ti înalță inima! esclamă șugubățulu corespondent alu foiei maghiare din Clușiu. Mare minune s'a întâmplat, dacă comedianulu unguur a sciut să r'apescă cu asaltu chiar și inimile preoților din Săcele, cari nu-lu potu pricepe. Inventiosu și glumetu mai este șovinistulu Ciangău, care raporteză asemeni lucruri din Săcele.

Rămâne, ca să aflam dela susu numiții preoți, dacă le convine ca să se scrie despre d'ensii asemeni »carraghioslicuri« prin foile unguresci.

Budapesta, 1 (13) Maiu 1885.

(Coresp. part. a »Gaz. Trans.)

Universitatea regescă sciințifică de aci, astăđi, ceea ce se repetă în totu anul, printr'o ședință festiva ținută în sala de gală, unde se fac și promoțiuni, și-a serbat aniversarea de 105 ani a renovării sale prin glorioasă împ'ărătesă Maria Teresia. Dar serbarea de astăđi a fostu ceva mai festiv decâtu de comunu, fiindcă astăđi s'a serbat și jubileulu de 250 ani alu înființării aceste universități prin cardinalulu Petru Pazmaneu. Aceste ședințe i-a premersu unu serviciu divin, care s'a ținut în capela universității. Ședința s'a început la 11¹/₄ ore din țif fiindu de față ministrulu de culte și instrucțiune Trefort, doi episcopi catolici, întregu senatul universitaru, mai mulți profesori între cari și d. Romanu, câteva dame din clasa de mijlocu, câțiva onorațiori și funcționari mai înalți, și apoi fresce, mulțimea preponderantă a celor prezenți au formatu studenții de universitate. Că astăđi s'a petrecut ceva mai estrordinaru în sala de gală, s'a putut observa de-o parte

din prezența unor persoane distinse, ér de altă parte, că icóna cea mare de pictură oleoasă din sală a împărătesei Maria Teresia era încinsă cu o cunună de mirt verde, mai departe și prin aceea, ce a dat un caracter deosebit serbării de astăzi, că pe perețele din fruntea salei, lângă care pe o tribună înaltă, unde au ocupat loc senatul universitar, profesorii și oșpeții mai aleși, între icóna împărătesei Maria Teresia și a împăratului Ferdinand al II era atârnată icóna lui Pazmaneu asemenea încinsă cu cunună de mirt verde, înfățișându-l în momentul când, în 2 Maiu 1635, înbrăcat în ornate cardinaliști și în prezența a doi preoți a subscris literalele fundamentale ale acestei universități.

Serbarea s'a început conform programei, și anume mai întâi rectorul universității Dr. Desideriu Bită a citit un discurs solemn despre meritele științifice ale lui Petru Pazmaneu. Discursul, care este compus destul de frumos și în care s'a atins și caracterul special național unguresc al lui Pazmaneu a durat mai mult de cât o oră, sala se încălzi cam tare și publicul de abia îi aștepta capătul.

A urmat apoi declamarea unei ode ocazionale prin stud. jur. a IV. Iuliu Nagy. Autorul odei este un stud. jur. de an. III. cu numele Gustav Völgyi, care a câștigat și premiul concursului publicat pentru această odă din partea rectorului. Declamarea a succedut bine, deși decă declamantul se scia folos de gestulațiune, efectul puté fi și mai mare. În strofa ultimă a odei făcându-se o provocare către junimea maghiară de inimă (elke magyar ifjak.) ca decă străbunii lor n'au cucerit această patriă cu forța, s'o cucerescă ei (adece junimea de astăzi) cu puterea spiritului (a szellem erejével.) Această enunțiațiune intr'atată i-a plăcut ministrului Trefort, încât când studentul a terminat declamarea, a început a aprobă dându din cap, s'a sculat de pe scaun și i-a întins mâna; dar fiind că studentul n'a observat aceasta, a dat mâna cu rectorul, decanul și episcopul ce erau mai aproape și apoi a plecat.

După aceasta a urmat citirea critice opurilor concursuale și a numelui acelora, cari au câștigat premii și au meritat lauda. Acest punct al programei l'a executat decanul facultății teologice Dr. Raymond Raipaics. În urmă rectorul a împărțit premiele și cu această serbarea s'a încheiat pre la orele 1¼ din zi.

Amintesc aici, ca un semn îmbucurător pentru noi, că între cei premiați figurează și d-lu Enea Hodoșu stud. filos. an. III, care pentru operatul său, cu care a concurs la tema pusă din filologia română, despre raportul, relațiunea și influința limbei române asupra celei maghiare și vice-versa a câștigat un premiu de 50 fl.*)

Acl—

TELEGRAMĂ PART. A GAZ. TRANS.

Brăila, 3 (15) Maiu 1885.

Aniversarea de 3/15 Maiu s'a serbat aici cu mare reușită. Au fost petreceri și banchet strălucite.

DIVERSE.

Fiul mamei Simon. — Tribunalul din Nevers a judecat dălele trecute un proces ciudat în felul său. Iacă — după „le Temps” — în ce consistă el: Intr'o zi frumosă din luna trecută, vagabondul Roux bătea câmpii, nu departe de Nevers. Și fiind insetat ca în tot'dauna, intră într'o cârciumă și îi vine d'o dată idea să facă pe surdo-mut, ca să ridă puțin. Prin gesturi, lasă să se înțeleagă că îi e sete; cârciumarul îi aduce de bătur și, după ce l'a servit, se duce să se așeze lângă doi beutori cum se cade. Unul din beutori dăse cârciumarului: — Ai servit pe un surdo-mut. Se dice că sunt omeni șireți și că știu multe lucruri. Adu un condei și pe urmă să-i punem întrebări prin scris. — Bucuros, răspunde cârciumarul, să l'întrebăm dacă știe unde sunt copii mei. Unul e la Paris și altul în Spania. Dacă o răspunde, mare șiret trebuie să fie. Întrebarea fu pusă și surdo-mutul răspunde. Mare fu mirarea celor trei beutori. — Trebuie, dăse unul din consumatori, să punem întrebări mai grele. Am avut nouă copii; o să l'întreb, să vedem, pôte să m'îrăspundă? Surdo-mutul scrise aceste cuvinte ca răspuns: Ai avut nouă copii și jumătate. Înărmurirea celor trei prieteni fu atât de mare, încât moșu Martin, care pusese întrebarea, bău un pahar de vin, ca să l'îvie în fire. — Ah! prietenii mei, strigă el cu convicțiune, surdo-mutul e un fermecător. Am avut nouă copii, afară de acesta, nevastă-mea a lăpădat, ceea-ce face nouă și jumătate; dar nu se știa acesta, pentru că nu o spusese la nimeni. — Acest om de sigur trebuie să

fie un vrăjitor. Ei bine, știți ce e de făcut? trebuie să aducem pe bătăna Simon, al cărui fiu a dispărut de douăzeci de ani. Vrăjitorul ne va spune ce a devenit acest băiat. Unul din ei se duse și veni cu mama Simon, văduvă seracă — al cărui fiu intr'adevăr, părăsise într'o zi locul natal și nu se mai întorsese. — Puté-vei, întrebară ei prin scris pe surdo-mut, să ne spu ce s'a făcut ténérul Simon? — Da, însă trebuie să m'î dai douăzeci de franci. I se dă banii ceruți și surdo-mutul începe să scrie. Pe când scria, moșu Martin, care avé ochii fixați pe el, dăse tare vecinului său: — Eu creșu un lucru: că acest vrăjitor e ténérul Simon; îi sémână mult. Vrăjitorul trăgea cu urechia... Continuă să scrie și prezentă mamei Simon o hârtă, unde se găsea aceste cuvinte: „Oh! mamă, nu l'î îmbrățișezi fiul?” Și început a plânge. Biata bătrână zăpăcită, crede într'adevăr că l'î recunoșce copilul. Îl sêrută și l'î ia cu dâna. Surdo-mutul, din acel moment, își regăsește vocea; povestește călătoriile și întâmplările sale. E sêrbătorit, i se dă bani. În fine, după câteva zile, plecă la Nevers cu pretinsa lui familie pentru a l'î prezenta, dicea el, pe logodnica sa, și face ca să fie considerată astfel o fată de stradă, care imparte îndată cu dânsul generositățile bieților păcăliți. Dar totul are un sfârșit. Roux a fost condamnat în cele din urmă pentru escrocheria, la șese luni de închisore, în mijlocul risurilor auditoriului și zăpăcelei țeranilor naivi, victime a prea marel lor credulițăi.

**

Otrăvirea din Galați. — Cu privire la cazul de otrăvire dela școla secundară de fete, iată detaliile pozitive ce aslă „Vocea Covurluiului”: Fata Petrovic Zoe din clasa I (nu clasa III, cum am spus în No. trecut) era leneșă, repeta anul acesta clasa I și nici acum nu era să fie promovată. Mama sa îi dăse că, de nu va fi promovată, se n'o mai vadă prin casă. Ea, știind că are să rămâie repetentă și anul acesta, s'a hotărât să se sinucidă. A sustras de la bunu-său, droghist, o cantitate de acid arsenios și a înghițit o parte. A mai dat și altor copile, cum am spus, spuindu-le că e zahar de ghiață, dar numai două au gustat care s'au îmbolnăvit. După ce a luat ea toxicu, fata Petrovic, închipuindu-și, se vede, că directorea e cauza că rămâne repetentă, se u numai spre a face rău, a profitat de un moment când lipsea bucătăreasa și a pus substanța otrăvitoare în supă, ceea ce cauzat intoxicarea d-nei și d-șorelor Orghidan și bucătăresei. După ce a vădit urmările faptei sale, hotărâtă a se sinucide, sau de frică, a căutat să se înce. A plecat spre casarma infanteriei, unde malul fiind înalt nu s'a putut arunca; atunci s'a întors spre vadul sacagiilor, și pe când se apropia de Dunăre, a fost prins de poliția, ce-o căuta după ordinul parchetului. Pe când i se făcea instrucțiunea, a început a lucra otrava la ea; a fost trimisă la spital, unde, cu lôte ajutoarele ce i s'au dat, a murit Sâmbătă nóptea, pe la 12 ore. Ast-fel s'a închis acțiunea publică. Fata era în etate de 14 ani.

**

Cum trebuie să fie bărbatul și cum să nu fie. — Bărbatul se fie ca florile voioșe și dulci, și nici așa ca florile: se nu să lase a fi cules de tótă mâna. — Bărbatul se fie ca termometru: progresând cu timpul cald, dar nici așa ca termometru: să nu fie priitor de răceală — Bărbatul să fie iubitor ca fluturele, dar nici așa ca fluturele: să nu iubească tôte florile. — Bărbatul să fie ca Amorul, dar să nu-și cheltuiască săgețile ca Amorul. — Bărbatul să fie un altar, în care femea să-și ia putere și curaj; dar să nu fie numai altar.

**

Un magnat bătut. — Din Budapesta se scrie de la 26 Aprilie: Intr'o loje a Orfeului ședeau două dame, cunoscute ca frumșeți în societatea capitalei, cu rudele lor. În aceeași loje era și un pictor tiner, unul dintre artiștii cei mai talentați ai Ungariei. În loja vecină ședeau doi magnați tineri, dintre carl cel mai tiner totu sufla fum din țigară în loja de alături. Ténérul pictor, care ședeau cu spatele spre aristocrații cei doi, întorcându-se odată, magnatul îi suflă fum în obraz. Artistul, care e și un gimnastic excelent — rugă pe vecin să se pörte mai cuviincios, la care i se răspunde prin insulte grosolane. Pictorul îi replică după cum merita dicend: „Dacă nu ești un laș, poștimu afară, caei aici nu te potă pedepsi.” Artistul iritat strigă tare și totu publicul își concentră atenția asupra lor. Ténérul magnat își scose cartă de vizită și o dete pictorului, care scupă pe cartă. Atunci magnatul întrebunță cuvinte de ofensă, dăr urmă pe pictor în Foyer, unde se petrecu o scena fără exemplu. Pictorul apucă pe acel tiner, îl palmui și îl părui, până ce spectatorii interveniră și l'î opriră. Veniră doi amici ai magnatului și spuseră pictorului, că magnatul insultat este din una din cele mai însemnate familii de conte din Transilvania, la care pictorul răspunde, că s'a satisfăcut și e mulțumit, ér dacă contele vrea să se duezeze, să l'î trimetă

secundanți. Acesta a și urmat. Pictorul Temple a primit o rană la mână dreaptă, ér contele Erdödy a pierdut un deget.

MULȚĂMITĂ PUBLICĂ.

Comitetul arangiator al balului filantropic ținut în Blășiu la 10 Februaru 1885, întru folosul fondului pentru ajutorarea școlărilor miserî în casă de morbu, după încheierea încasărilor vine cu totu respectul a mulțami publice mărimoșilor P. T. Domni și Dómne, cari au binevoit a colectă și a concurge cu ofertele lor spre sporirea acelu fond. Totu odată spre legitimarea și chitarea comitetului publicăm:

a) *Numele mărimoșilor Domni și Dómne, cari ni-au trimesă oferte în séra balului și după aceea.*

1. Din Blășiu: Esc. Sa Metrop. Dr. Ioan Vancea 30 fl. Reverendiss. D. Timoteiu Ciparu, preposit 3 fl. Reverendiss. D. Ioan Fekete, can metrop. 2 fl., Reverendiss. D. Antoniu Vestemianu can metrop. 1 fl., Reverendiss. D. Leontin Leonteanu, can. metrop. 1 fl., Clariss. D. Dr. Alexandru Grama rector în institutul Vanceanu și prof. 2 fl., M. On. D. Ioan F. Negruț prof. preparand. 1 fl., Spect. D. Vasiliu Olteanu adv. 2 fl., D. Gregoriu Varcea econ. metrop. 2 fl., D. Nicolau Pepelevici propr. 2 fl., Vasiliu Macelariu 1 fl., Dómna Maria Popa 2 fl., Dómna Ana Crișanu vppesă văduvă 1 fl.

2. Din afară: Spect. D. Nicolau Penciu, Zernesci 2 fl., D. locotenente Visoia Kalinovic 2 fl., D. Cristian Zidu, Sibiu 1 fl., M. On. D. Stefan Popu parochu Mihăluț 2 fl., Spect. D. Demetriu Coroșu propriet., S. Ana 2 fl. Suma 59 fl.

b) *Numele mărimoșilor domni și dómne, cari au binevoit a contribui mai mult decătă tacsă ordinară în séra balului.*

1. Din Blășiu: Stim. D. Basiliu Turcu prim. opid. 3 fl., Busiliu Strejanu 3 fl., Varo Ferez apotec. 3 fl., Csont Károly cancel. 3 fl., Salomon Sinberger comer. 5 fl., Moritz Bretter propr. 3 fl., Samuel Grün 3 fl., Simon Mendl propr. 3 fl. Maria Grama Lazaru 2 fl.

2. Din afară: Spect. D. Dr. Ioan Uilăcanu med. 2 fl., On. D. Ioan Horș parochu, Biea 3 fl., Stim. D. Alexandru Neagoe propriet. Micăsasa 3 fl. Suma 36 fl.

c) *Tacse ordinare în séra balului 87 fl.*

d) *Numele binevoitorilor domni și dómne, cari au ncolectat și contribuită:*

1. Din propriul îndemnu au binevoit a colectă:

Din Teaca și giur: Aurelia A. Zavoianu, colectantă Teaca 2 fl., Lucreția Bileganu n. Zavoianu Ida mare 1 fl., Simeon Dorgo, Ocnița 50 cr., Pauline Binder, Teaca 1 fl., Hermina Căpeanu n. Ladoșianu, Baia 50 cr., Emma Dumbravă n. Popu, Teaca 1 fl., Teresia Stupineanu n. Nagy, Ida mare 1 fl., Rachila Rusu, Ida mare 1 fl., X—Y 50 cr., Maria Rusu n. Cristea, Ida mare 1 fl., Sofia Wagner, Teaca 50 cr. Leu Babis 1 fl. Suma 11 fl.

Din Apahida rom. (Pagida): Isidor Barbu parochu gr. cath. colectante 1 fl., Iuliana Silvasi Barbu preotésă 44 cr., Militon Ranca jude com. 60 cr., Teodor Danu agric. 40 cr., Nutu Bumbu faur 50 cr., Avesalon Ranca agric. 20 cr., Nechita Salca țiler 20 cr., Arion Olteanu agric. 20 cr., Ioan Popa țiler 20 cr., Parasciiva Rațu văduvă 20 cr., Susana Olteanu văduvă 20 cr., Maria Boghinu văduvă 20 cr., Aron Danu agric. 20 cr. Din filia gr. cat. Gambașu: Efreml Lazaru jude com. 40 cr., Nicodin Lazaru agric. 20 cr., Ioan Bireca agric. 20 cr., Sofron Duca țiler 20 cr., Tanasie Duca agric. 10 cr., Ioan Duca agric. 10 cr., Petru Florea agric. 10 cr., Luca Florea agric. 10 cr. Suma 6 fl.

Din Velchieru: Ioan Albonu parochu colectante 1 fl., Iuliu Truța 60 cr., Aron Boca 50 cr., Bozacu Gregoriu 1 fl., Chibeth Ioan 10 cr., Oroian Augustin 20 cr., Nicora Giraș 20 cr., Pricea Nicolau 20 cr., Nicora Chirilă 50 cr., Roșca Partenie 20 cr., Boca Teodor 20 cr. Suma 4 fl. 70 cr. (Va urmă.)

BIBLIOGRAFIA.

Beiu, Vodă, Domn, roman istoric de Teochar Alexi, broșura duplă 27—28 cu o ilustrațiune a eșit de sub tipar. Tipografia Alexi în Brașov. Prețul 1 leu său 40 cr.

Tribuna școlei române, organ pedagogic, literar științific, apare de 2 ori pe lună în Ploesci, Sumarul Nr. 5—6 este următorul: Cronică. — Începutul lumii după antic și modern. — Istoria și literatura învățământului intuitiv (urmare). — Mica lingușitoare. — Despre elocuțiunea poetilor latinî (urmare). — Știința populară: Lumina (urmare). — Primăvera (poesă). — Observațiuni meteorologice. — Mișcări în instrucțiune: I. Concursuri. II. Numiri. — Bibliografie. — Esercții intelectuale. — Soluțiunile problemelor din Nr. 1 și 2. — Poșta țiarului. — Anunciu. — Ilustrațiune: Mica lingușitoare.

Rochii de bastu din mătase crudă (de totu din mătase) fl. 9.30, pentru o roche compl., precum și în calități mai grele trâmte cumpărând cel puțin pentru două rochii, fără taxa vamală la casa msteriului, depositul fabricii de mătase a lui G. Henneberg (liferant al curții regale) în Zürich. Mostre se trâmte imediat. Scrisorile pentru Elveția costă 10 cr.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu

*) Am dori să scim modul cum a tractat această temă, de a fost premiată. — Red.

Cursul pieței Brașov

Table with exchange rates for various currencies like Romanian, French, and Russian, including gold and silver prices.

Cursul la bursa de Viena

Table with stock market prices from Vienna, including gold, silver, and various bonds.

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“ se pot face la 1 și la 15 ale fiecărei luni.

Administr. „Gaz. Trans.,”

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. Gross.

Conspectul operațiunilor

institului de credit și de economii „ALBINA“

în luna Aprilie 1885.

Intrate:

Table showing income (Intrate) from various sources like deposits, interest, and dividends.

Esite:

Table showing expenses (Esite) for various items like interest, salaries, and administrative costs.

Sibiu 30 Aprilie 1885.

P. Cosma m. p. director substituit.

I. Lissai m. p. comptabil.

(Nr. 56) 4 - 6

Dr. Edward Myss,

Doctor în medicină și chirurgie, mamost și oculist, operator, fostu oculist al țerei, are onore a face cunoscut, că erași s'a stabilit în Brașov ca medicu practic, și că a înființat în Ulița neagră în casa Dlui Iuga nr. 339

Unu atelieru dentisticu

unde pote ori-cine ave ajutoru medicalu atâtu pentru conservarea dinților, îmbunătățirea pozițiunei lor s. c. l., precum și pentru înlocuirea dinților perduți cu alți artificiali, singuratici seu dentura întrégă, cu platca din cauciucu seu auru.

Dinți se scot cu, seu fără întrebunțarea narcosei.

Prețurile moderate. La cerere se spune prețulu înainte pentru fiecare lucrare.

Orele de consultaune dela 10 până la 1 a. m. și dela 3 până la 4 ore d. m.

Duminea și în sêrbători numai înaintea prânđului. Scosulu dinților și consultaune pentru sêraci dela 9 până la 10 ore a. m. gratis.

Zambach și Gavora

Fabrică de vestiminte și recușite bisericesti de ritu latinu și grecu în Budapesta, strada Vatului, Văczi uteza Nr. 17.

Comande se efectuesc promptu. — Obiectele, care nu voru conveni, se voru schimba cu altele.

Mersul trenurilor

pe linia Predealu-Budapesta și pe linia Teiușu-Aradu-Budapesta a călei ferate orientale de statu reg. ung.

Large table with train schedules for routes: Predealu-Budapesta, Budapesta-Predealu, Teiușu-Aradu-Budapesta, and Budapesta-Aradu-Teiușu. Includes columns for train types, times, and stations.

Nota: Orele de nopte suntu cele dintre liniile grôse.

Tipografia ALEXI, Brașov.